

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Csp/197/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119423964
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119423964.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zast. JUDr. Oskarom Chnárkom, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: D. L., P. XX. XX. XXXX, Y. G.. D. XXXX/X, XXX XX X.L., o zaplatenie 3 737,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 995,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 995,64 Eur od 03. 05. 2017 do zaplatenia, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 04. 11. 2019, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu pozostávajúcu z nesplatennej časti poskytnutého úveru vo výške 2 872,54 Eur a z dlžných zmluvných a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 20. 12. 2018 vo výške 864,66 Eur, čo v súčte predstavuje sumu istiny vo výške 3 737,20 Eur, ďalej zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne zo sumy 2 872,54 Eur od 20. 12. 2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2 872,54 Eur od 20. 12. 2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 20. 12. 2018 medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu voči žalovanému, vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 2177502586, postúpená na žalobcu. Predmetom zmluvy o úvere č. 2177502586, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 12. 11. 2013 v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 3 500,00 Eur v prospech žalovaného, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa predpisu splátok k zmluve. Peňažné prostriedky v sume 3 500,00 Eur boli dňa 12. 11. 2013 žalovanému poskytnuté prevodom na účet. Žalovaný svoj záväzok splatil len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru, v časti zaplatené splátky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 13. 04. 2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle čl. 6. obchodných podmienok pre úver ku dňu 13. 04. 2017. V zmysle obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve s tým, že zmluvnými

stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12,90 % ročne. Preto si žalobca uplatňuje aj zmluvne dohodnuté úroky a tiež aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

2. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil súdu listinné dôkazy, a to aktuálny stav úveru ku dňu 18. 12. 2018 (č. I. 8 súdneho spisu), obchodné podmienky pre úver pôžička na bývanie (č. I. 20 súdneho spisu), oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 01. 2019 (č. I. 30 súdneho spisu), vrátane podacieho hárku č. EPH148387343 (č. I. 12, 28 súdneho spisu), zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2018 (č. I. 32 súdneho spisu), predpis splátok k zmluve o úvere (č. I. 40, 42 súdneho spisu), výzvu na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 08. 08. 2019 (č. I. 41 súdneho spisu) s podacím hárkom č. EPH170760315 (č. I. 16 súdneho spisu), sadzobník poplatkov (č. I. 44 súdneho spisu), upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 17. 03. 2017 (č. I. 47 súdneho spisu) s podacím hárkom č. EPH 009183164 (č. I. 14, 91 súdneho spisu), všeobecné obchodné podmienky (č. I. 48 súdneho spisu), výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13. 04. 2017 (č. I. 64 súdneho spisu) s vrátenou poštovou zásielkou (č. I. 18 súdneho spisu), zmluvu o úvere pôžička na bývanie (č. I. 65 súdneho spisu), výpis z účtu žalovaného (č. I. 92 súdneho spisu).

3. Žaloba spolu s prílohami, poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a uznesením tunajšieho súdu č. k. 18Csp/197/2019-101 zo dňa 28. 02. 2020, ktorým súd žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia predmetného uznesenia písomne vyjadril k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok neuznáva, aby uviedol vo svojom písomnom vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bola žalovanému doručená dňa 12. 06. 2020.

4. V ustanovení § 151 ods. 1 CSP je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, t. j. ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila, resp. ak ju síce poprela, avšak neúčinne. V danom prípade sa žalovaný k žalobe vôbec nevyjadril, ani nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, t. j. skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel.

5. Súd vo veci konal a rozhodoval v neprítomnosti žalovaného v zmysle § 180 CSP, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť do termínu pojednávania neospravedlnil. Právny zástupca žalobcu krátkou cestou na pojednávaní v jednom vyhotovení predložil súdu listinu - uznanie dlhu zo strany žalovaného vo vzťahu k právnomu predchodcovi žalobcu s argumentáciou, že tak robí pre odstránenie akýchkoľvek pochybností týkajúcich sa premlčania uplatneného nároku, keď premlčacia doba je v tomto prípade 10 rokov. Bez ohľadu na uznanie dlhu má však za to, že uplatnený nárok nie je premlčaný. Na podanej žalobe zotrval v celom rozsahu s tým, že sa odvolal na skutkové a právne odôvodnenie, uvedené v podanej žalobe.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to aktuálnym stavom úveru ku dňu 18. 12. 2018 (č. I. 8 súdneho spisu), obchodnými podmienkami pre úver pôžička na bývanie (č. I. 20 súdneho spisu), oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 01. 2019 (č. I. 30 súdneho spisu), vrátane podacieho hárku č. EPH148387343 (č. I. 12, 28 súdneho spisu), zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2018 (č. I. 32 súdneho spisu), predpisom splátok k zmluve o úvere (č. I. 40, 42 súdneho spisu), výzvou na zaplatenie - predžalobnou výzvou zo dňa 08. 08. 2019 (č. I. 41 súdneho spisu) s podacím hárkom č. EPH170760315 (č. I. 16 súdneho spisu), sadzobníkom poplatkov (č. I. 44 súdneho spisu), upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 17. 03. 2017 (č. I. 47 súdneho spisu) s podacím hárkom č. EPH 009183164 (č. I. 14, 91 súdneho spisu), všeobecnými obchodnými podmienkami (č. I. 48 súdneho spisu), výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13. 04. 2017 (č. I. 64 súdneho spisu) s vrátenou poštovou zásielkou (č. I. 18 súdneho spisu), zmluvou o úvere pôžička na bývanie (č. I. 65 súdneho spisu), výpisom z účtu žalovaného (č. I. 92 súdneho spisu), pričom z uvedených listín ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

7. Dňa 12. 11. 2013 bola medzi Poštovou bankou a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere pôžička na bývanie č. 2177502586, titulom ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 3 500,00 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 12,90 %, pri ročnej percentuálnej miere nákladov 14,28 %, s priemernou hodnotou RPMN na trhu 18,84 %, s celkovou výškou nákladov 2 717,88 Eur, s dátumom prvej splátky do 15. 12. 2013 a s dátumom konečnej splatnosti úveru 15. 11. 2023. Žalovaný

sa úver zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 57,95 Eur, so splatnosťou mesačných splátok vždy k 15. dňu v mesiaci. Zároveň bol dojednaný základný súbor poistenia, výška splátky poistenia však z obsahu zmluvy nevyplýva. V zmysle článku 4 bod 4.6 citovanej zmluvy právne vzťahy neupravené v zmluve o úvere sa riadia OP, VOP, sadzobníkom poplatkov, oboznámením o RPMN, oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Podľa bodu 4.3.1 všeobecných obchodných podmienok Poštovka doručuje informácie alebo dokumenty Klientovi osobne, alebo kuriérskou službou, alebo poštou, alebo inými prostriedkami diaľkovej komunikácie (napr. telefón, fax, e-mail, SMS a pod.) alebo kontaktnými kanálmi na posledne známe kontaktné údaje Klienta, pokiaľ sa Poštovka a Klient nedohodli inak.

9. Podľa bod 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácie a dokumenty považujú za doručené tretí a na adresu do cudziny v siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou, Poštovka zasiela informácie a dokumenty vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

10. V zmysle článku 2 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie návrh je riadne vyplnený predtlačný formulár Poštovky, na základe ktorého Dlžník žiada Poštovku o poskytnutie úveru. Dlžník podá Návrh na uzavretie ZoÚ tak, že na predtlačnom formulári Poštovky vyplní príslušnú časť formulára, uvedie svoje osobné údaje, údaje o prípadných Spoludlžníkoch, všetkých Vlastníkoch nehnuteľnosti, identifikáciu nehnuteľnosti, ako aj maximálnu požadovanú výšku úveru, požadovanú maximálnu lehotu splatnosti a formulár vlastnoručne podpíše pred zamestnancom Obchodného miesta. Návrh vlastnoručne podpisujú aj ostatné osoby na ňom uvedené, predovšetkým Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti, a to rovnako pred zamestnancom Obchodného miesta alebo zabezpečia úradné overenie svojich podpisov v Návrhu.

11. Podľa článku 3 bod 3. 1 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie Dlžník, ako žiadateľ o úver, navrhuje Poštovke uzavretie ZoÚ na základe Návrhu. Návrh na uzavretie ZoÚ je Dlžník povinný vlastnoručne podpísať pred zamestnancom Obchodného miesta a následne odovzdať na tomto Obchodnom mieste. Súčasťou Návrhu Dlžníka sú všetky podklady a informácie vyžadované v zmysle OP. Podaný Návrh sa považuje za návrh na uzavretie ZoÚ zo strany Dlžníka podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Prijatie Návrhu na spracovanie zo strany zamestnanca Obchodného miesta nie je možné považovať za akceptovanie Návrhu. Dlžník je povinný pri podpise Návrhu predložiť dokumenty požadované Poštovkou.

12. Podľa článku 4 bod 4.1 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie, Poštovka je po vyhodnotení bonity Dlžníka oprávnená Návrh akceptovať, odmietnuť alebo upraviť podmienky požadovaného úveru, napr. výšku úveru a/alebo dĺžku doby splácania úveru, výšku Úrokovej sadzby a/alebo iné podmienky alebo si vyžiadať od Dlžníka predloženie dodatočných dokumentov. Poštovka svoje rozhodnutie následne oznámi Dlžníkovi.

13. Podľa článku 4 bod 4.3 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie Poštovka je oprávnená Návrh akceptovať alebo odmietnuť. Ak Poštovka po vyhodnotení bonity Dlžníka upraví požadovanú výšku úveru, dĺžku doby splácania úveru alebo upraví výšku Úrokovej sadzby tak, že to neodporuje Návrhu Dlžníka, považuje sa to za akceptovanie Návrhu. Poštovka svoje rozhodnutie o akceptovaní Návrhu alebo úprave výšky úveru alebo úprave doby splácania úveru alebo úprave výšky Úrokovej sadzby úveru a/alebo úprave iných podmienok alebo o neprijatí Návrhu Dlžníkovi oznámi do 5 pracovných dní. Dlžník berie na vedomie, že v prípade, ak nespĺňa podmienky pre vznik ním označeného poistenia schopnosti splácať úver (ďalej len „Poistenie schopnosti splácať úver“ alebo len „Poistenie“) a Poštovka sa o tejto skutočnosti dozvie pri posudzovaní Návrhu, je Poštovka oprávnená túto skutočnosť zohľadniť pri akceptácii Návrhu a v ZoÚ vyznačiť typ Poistenia, ktoré Dlžníkovi skutočne vzniklo v súlade s ustanoveniami Poistnej zmluvy č. RZ200801, bližšie špecifikovanej v bode 10.1. týchto OP. Úpravy Návrhu vykonané v súlade s týmto ustanovením OP sa nepovažujú za zmenu Návrhu.

14. Podľa článku 5 bod 5.4 písm. (i) v spojení s písm. a) obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie, ak Dlužník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, Poštovka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, Poštovka úročí nesplatený úver, a to až do jeho úplného splatenia dohodnutou Úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v Oznámení o úrokových sadzbách.

15. V upozornení - výzve na splatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 17. 03. 2017, odoslaným podľa podacieho hárku č. EPH 009183164 na poštovú prepravu dňa 20. 03. 2017, právny predchodca žalobcu (Poštová banka a.s.) upozornil žalovaného, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodné podmienky, keď neuhradil záväzky voči Poštovej banke, a.s. Ďalej právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je ku dňu 17. 03. 2017 pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, keď dlh bol vyčíslený na sumu 254,82 Eur s upozornením, že ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy záväzku v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od dlžníka úhradu celej úverovej pohľadávky.

16. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13. 04. 2017, odoslanej žalovanému podľa vrátenej poštovej zásielky dňa 19. 04. 2017, vyhlásil právny predchodca žalobcu predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky zo zmluvy o úvere ku dňu 13. 04. 2017, keď celkový dlh žalovaného vyčísli na sumu 3 050,85 Eur, pozostávajúci z dlžnej istiny v sume 2 872,54 Eur, úroku v sume 128,66 Eur, poplatkov za upomienky v sume 39,75 Eur a poisťného v sume 9,90 Eur. Predmetný dlh žiadal právny predchodca žalobcu od žalovaného uhradiť v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

17. Listom zo dňa 02. 01. 2019, odoslaným podľa podacieho hárku č. EPH148387343 na poštovú prepravu dňa 02. 01. 2019, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 20. 12. 2018 medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka banky voči žalovanému vyplývajúca zo zmluvy o úvere postúpená so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na žalobcu, ktorý sa tak stal novým veriteľom žalovaného.

18. Z aktuálneho stavu úveru, vyhotoveného ku dňu 18. 12. 2018, ako aj z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 3 500,00 Eur, a že žalovaný uhradil právnenému predchodcovi v nepravidelných splátkach na poskytnutý úver v období od 15. 12. 2013 do 20. 09. 2017 sumu 2 504,36 Eur. Z aktuálneho stavu úveru je tiež zrejmé, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver ku dňu 13. 04. 2017.

19. Sporové konanie sa spravidla spravuje zásadou koncentrácie konania, ktorá predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Koncentrácia tvorí funkčnú a teleologickú jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového konania, a to s princípom arbitrárneho poriadku. Koncentrácia konania vo svojej podstate znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP). Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje ako sudcovská koncentrácia konania (§ 153 CSP) ako zákonná koncentrácia konania (§ 154 CSP). Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl. 5 CSP, podľa ktorého môže súd v rozsahu ustanovenom zákonom odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je teda zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie je včasné, je definované v § 153 ods. 1 druhá veta CSP. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Súd preto s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania, keď ust. § 296 CSP sa na žalobcu, ktorý nemá postavenie spotrebiteľa, neaplikuje, nevykonal listinný dôkaz - uznanie dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 14. 08. 2017, ktorý žalobca prostredníctvom právneho zástupcu predložil súdu až na pojednávaní dňa 10. 09. 2020, nakoľko prihliadnutie na takýto dôkaz by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, keď žalovaný, ktorý na nariadenom pojednávaní

nebol ani prítomný, vo vzťahu k predmetnému dôkazu nemal zachovanú primeranú lehotu na prípravu. Žalobca takýmto postupom zmaril možnosť súdu, ako aj žalovaného pripraviť sa a reagovať na nové prezentované skutočnosti. Žalobca pritom o sudcovskej koncentrácii konania bol aj napriek tomu, že je zastúpený advokátom, kedy súd nemá poučovaciu povinnosť (§ 160 ods. 3 písm. b) CSP), poučený, a to v poučení o procesných právach a povinnostiach strán sporu, doručenom mu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 10. 12. 2019. Súd však pre úplnosť veci poznamenáva, že ani predmetný listinný dôkaz by nebol spôsobilý privediť pre žalobcu iné, pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

24. Podľa § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

25. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

26. Podľa § 44 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

27. Podľa § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

28. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

33. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

35. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

37. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), i), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

39. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

42. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 12. 11. 2013 právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. 2177502586, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným spotrebiteľský úver v sume 3 500,00 Eur, ktorý mal žalovaný splácať v 120 mesačných splátkach po 57,95 Eur, so splatnosťou mesačných splátok vždy k 15. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 15. 12. 2013 a s dátumom konečnej splatnosti úveru 15. 11. 2023 (tabuľka v článku 4 bod 4.1 zmluvy).

43. Z právneho hľadiska, aj napriek skutočnosti, že predmetná zmluva o úvere sa spravuje ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide zároveň aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako spotrebiteľovi, peňažné prostriedky vo forme úveru. Preto vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi zmluvnými stranami posudzovať aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto súd skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, je uzatvorená v písomnej forme a či má náležitosti, ktoré vyžaduje § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zákon absenciu písomnej formy ako aj absenciu obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy, stanovených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, či nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, priamo sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch).

44. Zmluva vo všeobecnosti je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán. Pre posúdenie okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretia je podstatný právny úkon prijatia návrhu zmluvy, tzv. akceptácia. Prijatím návrhu sa rozumie včas urobený prejav vôle zmluvnej strany, ktorej bol návrh určený, že s návrhom zmluvy súhlasí bez výhrad, dodatkov, obmedzení alebo iných zmien. Je dôležité, aby akceptant, ktorý návrh zmluvy prijíma, neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo iné výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu a zároveň by išlo o nový návrh resp. protinávrh. V takom prípade dochádza k zámene postavenia navrhovateľa a akceptanta a k uzavretiu zmluvy by mohlo dôjsť len za okolnosti, že pôvodný navrhovateľ teraz ako akceptant prijíma nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant, teraz navrhovateľ, pri zachovaní podmienky úplného súhlasu oboch strán po obsahovej stránke (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/235/2018-71 zo dňa 23. 05. 2019).

45. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný dňa 11. 11. 2013 v Topoľčanoch podpísal formulárový návrh zmluvy o úvere pôžička na bývanie s tým, že vyplnil prvý, druhý a tretí článok formulára zmluvy o úvere, kde je uvedené „vyplní Dlžník“ (zmluvné strany, nehnuteľnosť, žiadosť o poskytnutie úveru - pôžička na bývanie), t. j. uviedol svoje osobné údaje, požadovanú maximálnu výšku úveru 3 500,00 Eur, požadovanú maximálnu lehotu splatnosti, spôsob čerpania úveru, deň splácania splátky úveru, ďalej uviedol, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver - typ základný súbor poistenia,

ktorý postup korešponduje s článkom 2 (definícia návrhu) a článkom 3 bod 3.1 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie.

46. V článku 4. predmetného návrhu zmluvy o úvere boli následne až po vyhodnotení bonity žalovaného zo strany právneho predchodcu žalobcu doplnené údaje o výške schváleného spotrebiteľského úveru, výške mesačnej splátky, ďalej výška úrokovej sadzby, dátum splácania každej ďalšej platby v mesiaci, priemerná RPMN na trhu %, RPMN banky, celková výška nákladov, dátum prvej splátky, dátum konečnej splatnosti, počet mesačných splátok, a ďalšie údaje s tým, že nie je sporné, že zo strany veriteľa (právneho predchodcu žalobcu) bol predmetný návrh zmluvy o úvere podpísaný dňa 12. 11. 2013 v Bratislave, keď uvedený postup korešponduje s článkom 4 bod 4.1 a 4.3 obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie. Súd ešte pre úplnosť veci poznamenáva, že predmetné údaje v čase podpísania návrhu na uzatvorenie formulárovej zmluvy o úvere zo strany žalovaného v tomto návrhu uvedené byť ani nemohli, keďže tieto údaje sa priamo odvíjajú od výšky schváleného úveru zo strany veriteľa. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že výška úveru ako aj ďalšie doplnené údaje zo strany veriteľa sú obligatornými náležitosťami zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré v čase uzavretia zmluvy musia byť v nej uvedené. V posudzovanej veci tomu tak nebolo, keď žalovanému spotrebiteľovi v čase podpísania návrhu zmluvy o úvere nebola známa výška schváleného úveru ani ostatné vyššie špecifikované obligatorné náležitosti zmluvy o úvere, a preto ich nemohol akceptovať, pričom ich dodatočné uvedenie v tabuľke v článku 4. bod 4.1 zmluvy nie je možné považovať za riadne splnenie podmienok špecifikovaných v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko všetky obligatorné náležitosti zmluvy o úvere, predpokladané v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, musia byť v zmluve uvedené už v čase oferty. V posudzovanom prípade sa tak oferta nestretla s akceptom, keď prijatie návrhu zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktoré obsahovalo dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny (doplnenie údajov do tabuľky v článku 4. bod 4.1 zmluvy), je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Súd tak nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejav vôle zmluvných strán, keď z vykonaného dokazovania nevyplýva písomné prijatie nového návrhu na uzavretie zmluvy s doplnenými údajmi zo strany žalovaných. Na uvedenom závere nemeňte nič ani dojednanie v článku 4 bod 4.3 obchodných podmienok pre úver lepšia splátka, v zmysle ktorého úpravy Návrhu vykonané v súlade s týmto ustanovením OP sa nepovažujú za zmenu návrhu, keď ani predmetné ustanovenie nemôže v súlade so zákonom umožniť veriteľovi uzatvoriť platne zmluvu bez toho, aby dlžník takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom, nakoľko ide neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné dojednanie.

47. Preto s poukazom na uvedený skutkový a právny stav súd dospel k záveru a dáva žalovanému za pravdu, že nedošlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a jeho písomné prijatie, pričom žalobca súdu nepreukázal (a ani netvrdil), že by žalovaný (dlžník) s jeho novým návrhom, uvedeným v článku 4. bod 4.1 návrhu zmluvy o úvere (ktorý vyplnil až následne po podpise návrhu dlžníkom) v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyjadril súhlas a tento na znak súhlasu podpísal, t.j. že by žalovaný nový návrh právneho predchodcu žalobcu akceptoval.

48. Možno teda konštatovať, že medzi účastníkmi zmluvy došlo k uzavretiu zmluvy s obsahom podstatných náležitostí zmluvy o úvere, avšak iba konkludentne, keď následne na jej základe došlo i k poskytnutiu finančných prostriedkov. Keďže však k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu nedošlo v písomnej forme, je potom potrebné predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má žalobca nárok len na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá.

49. Súd ďalej konštatuje, že v zmluve nie je uvedená ani obligatorná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď v článku 4. bod 4.1, je pod tabuľkou len vo všeobecnosti uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Zákonodarca zaradením (okrem iných) aj informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, medzi obligatorné náležitosti spotrebiteľského úveru sledoval ten cieľ, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, akú konkrétnu (reálnu) celkovú čiastku, vyplývajúcu mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je povinný veriteľovi zaplatiť. Vyžaduje sa teda jej číselná špecifikácia, určená dodávateľom (veriteľom) na základe vstupných údajov (celková výška spotrebiteľského úveru, celkové náklady

spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) číselného údaja, ktorý bude vyjadrovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, pričom za takúto špecifikáciu nemožno považovať len všeobecný údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť tak, ako je formulovaný v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere bez toho, aby bol tento následne číselne individualizovaný pre túto konkrétnu zmluvu o úvere. Navyše odhliadnuc od uvedeného nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený správne ani údaj o celkových nákladoch spojených s úverom, pretože výsledkom vynásobenia počtu splátok (t. j. 120) a výšky splátok bez poistenia (t. j. 53,00 Eur) by mala byť suma, ktorá zodpovedá celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v danom prípade je to suma 6 360,00 Eur, z ktorej po odpočítaní výšky úveru 3 500,00 Eur zostane suma 2 860,00 Eur, a teda táto suma by mala zodpovedať celkovej výške nákladov úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je však ako celková výška nákladov úveru uvedená suma 2 717,88 Eur, z čoho je zrejme že je uvedená v nižšej, a teda nesprávnej výške. Takýto rozpor môže objektívne sponchybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku. To znamená, že ak by súd aj vzal do úvahy vzorec na výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak spotrebiteľ by dosadením údajov, uvedených v predmetnej zmluve, do tohto vzorca dospel k nižšej, t.j. k nesprávnej výške celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť, a teda by nedisponoval správnou informáciou o výhodnosti daného úveru. A pokiaľ pôvodný veriteľ nesprávne uvádzal v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvádzal nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, aj výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru), ktorá je ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže uvedená náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má priamy dopad na správne uvedenie výšky RPMN (pozri napr. bod 9. rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/165/2018 zo dňa 27. 02. 2019). V zmluve o úvere chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť. V tejto súvislosti súd konštatuje, že zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje absenciu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, resp. jej uvedenie v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, absenciu predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a rovnako aj absenciu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tiež bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru. K rovnakému právnomu záveru dospel napr. aj Krajský súd v Trenčíne, ktorý v bode 6. rozsudku sp. zn. 5Co/119/2018 zo dňa 25. 10. 2018 uviedol, že „sa v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že úver, ktorý právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému a ktorý on čerpal, je bezúročný a bez poplatkov, keď úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomuto záveru postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že v zmluve o úvere, ktorú strany uzatvorili, absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (14. 09. 2012), teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“

50. V zmluve o úvere nie je uvedená ani doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ je v zmluve o úvere uvedený len termín o konečnej splatnosti, takýto údaj nemožno považovať za splnenie zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmysle citovaného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ide o dva obsahovo rôzne pojmy, t. j. v zmluve o úvere uvedený termín konečnej splatnosti úveru si nemožno zamieňať s dobou trvania zmluvy. Z uvedeného dôvodu treba úver poskytnutý žalobcovi na základe predloženej zmluvy podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch v záujme ochrany spotrebiteľa vyžaduje, aby bol výslovne v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o dobe trvania zmluvy, preto bolo povinnosťou veriteľa takýto údaj v zmluve uviesť (k rovnakému právnomu záveru pozri napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 25Co/52/2019 zo dňa 25. 02. 2020). Z uvedeného dôvodu nepostačuje, ak je v zmluve uvedený len termín konečnej splatnosti úveru.

Absenciu obligatórných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.

51. Keďže s poukazom na vyššie uvedené je potrebné predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a, b) a d), má žalobca nárok len na vrátenie istiny úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá.

52. Vzhľadom k tomu, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, nepoprel, s poukazom na právnu domnienku, zakotvenú v § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, nebolo v prejednávanej veci medzi stranami sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere spotrebiteľský úver v sume 3 500,00 Eur, a že žalovaný uhradil právnenému predchodcovi titulom splátok na poskytnutý úver sumu 2 504,36 Eur. Preto súd priznal žalobcovi právo na 995,64 Eur (3 500,00 Eur - 2 504,36 Eur), keďže úver bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, a súd zároveň nemal preukázané, že by žalovaný danú sumu uhradil, resp. že by jeho záväzok zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými platbami zanikol iným spôsobom ako splnením. Na zaplatenie tejto sumy má žalobca právo v nadväznosti na zmluvné postúpenie pohľadávky titulom zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20. 12. 2018 v spojení s oznámením postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 01. 2019, odoslaným žalovanému podľa podacieho hárku č. EPH148387343 na poštovú prepravu dňa 02. 01. 2019, čím mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom spore.

53. Nakoľko žalovaný nevrátil úver v 10-dňovej lehote od doručenia výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13. 04. 2017, doručenej žalovanému podľa bodu 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok tretí deň po jej odoslaní, t. j. dňa 22. 04. 2017, dostal sa preukázateľne do omeškania so splnením peňažného dlhu. Súd preto priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy istiny úveru odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, stanovenej žalovanému na jej zaplatenie vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13. 04. 2017 s tým, že pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

54. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový súd žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol (II. výrok).

55. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. V konaní bol úspešnejší žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 26,64 % (995,64 Eur z pôvodne uplatnenej sumy 3 737,20 Eur), úspech žalovaného predstavuje 73,36 % (2 741,56 Eur z pôvodne uplatnenej sumy 3 737,20 Eur). Nakoľko však žalovanému doteraz preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal (súd v tomto smere odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016). Súd zároveň pre úplnosť uvádza, že o výške trov konania žalovaného nebude už rozhodovať samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolyvanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolyvanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolyvanie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.